

sygn. akt III K 143/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Sławomir Cilulko

Protokolant: Justyna Szmurło

przy udziale Prokuratora Marka Moskala delegowanego z Prokuratury Rejonowej Białystok – Północ w Białymstoku do Prokuratury Okręgowej w Białymstoku

po rozpoznaniu dnia 21 października 2013 roku w Białymstoku

w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec:

M. P.

urodzonego dnia (...) w R.

syna J. i A., rodowe nazwisko matki L.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia **17 kwietnia 2003 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 438/03, za przestępstwo z art. 178a§1 k.k., popełnione w dniu **30 grudnia 2002 r.**, na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat i świadczenie pieniężne w kwocie 1000 złotych płatne w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

2. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia **29 kwietnia 2003 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1833/01, za dwa czyny z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione **w okresie od 26.07.1999 r. do 28.09.1999 r. i w okresie od czerwca 1999 r. do września 1999 r.**, przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Wykonanie kary pozbawienia wolności zawieszono warunkowo na okres 5 lat i zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę 8.692 złotych w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku. Postanowieniem z dnia 12.11.2008 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś 09.12.2008 r. wykonano karę grzywny.

3. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia **10 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 332/07, za trzynaście przestępstw z art. 218§1 k.k., zrealizowanych w okresie **od kwietnia 2000 r. do grudnia 2001 r.**, przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie kary zawieszono warunkowo na okres 5 lat i zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę w okresie próby zadłużenia na rzecz ZUS w kwocie 54.118,27 złotych. Postanowieniem z dnia 11.04.2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

4. Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia **17 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 98/06, za czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k., art. 270§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 258§3 k.k., popełniony w okresie od **stycznia 1994 r. do 8 czerwca 1994 r.**, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości

jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okresy od 13.02.1995 r. do 30.01.1996 r., od 19.02.1996 r. do 22.11.1996 r. i od 20.06.2007 r. do 29.09.2007 r., uznając ją za wykonaną w całości. Na poczet kary grzywny zaliczono okres pozbawienia wolności od 29.09.2007 r. do dnia 23.10.2007 r., uznając ją za wykonaną w całości.

5. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia **31 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 4/08, za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od **9 lutego 1999 r. do 5 marca 1999 r.**, na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat. Orzeczono, na podstawie art. 33§2 k.k., 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych i zobowiązano skazanego do naprawienia szkody w kwocie 74.200 złotych na rzecz pokrzywdzonej spółki.

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia **20 maja 2008 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 43/08, za przestępstwa:

a. jedno z art. 286§1 k.k., art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie **od 21 października 1998 r. do 27 października 2003 r.**, na karę

3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 200 (dwustu) złotych;

b. pięć z art. 272 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k., popełnionych w dniach: **18 kwietnia i 16 maja 2002 r. oraz 5 lutego 2003 r.**, przy zastosowaniu dyspozycji art. 91§1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

c. jedno z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244 k.k., popełnione **5 listopada 2003 r.**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

d. jedno z art. 273 k.k., popełnione **5 listopada 2003 r.**, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

e. jedno z art. 300§2 k.k., popełnione **w okresie od 4 czerwca 2003 r. do 3 marca 2006 r.**, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

f. jedno z art. 284§2 k.k., popełnione **1 września 2004 r.**, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

g. jedno z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k., art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione **w okresie od 10 listopada 2004 r. do 7 grudnia 2005 r.**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 200 (dwustu) złotych.

Wymierzono kary łączne 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 200 (dwustu) złotych. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okresy od 22.08.2006 r. do 7.01.2007 r., od 4.05.2007 r. do 20.06.2007 r. i od 29.09.2007 r. do 20.05.2008 r. Orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, a także obowiązki częściowego naprawienia szkód w trybie art. 46§1 k.k.

7. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia **28 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 232/07, za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od **4 do 13 marca 2002 r.**, na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 22.08.2006 r. do dnia 20.06.2007 r. i od 29.09.2007 r. do dnia 28.01.2008 r. Orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w kwocie 58.797,35 złotych.

- o r z e k a -

I. Na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. P. wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 kwietnia 2003 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 1833/01** – w wymiarze 2 lat;

2. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 10 stycznia 2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 332/07** – w wymiarze 6 miesięcy;

3. Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 17 stycznia 2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 98/06** – w wymiarze 2 lat;

4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 maja 2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 43/08**, za pięć czynów z art. 272 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. (przypisanych w

jego punkcie I. tiret drugi) – w wymiarze 8 miesięcy;

5. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 stycznia 2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 232/07** – w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy;

i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Umarza postępowanie:

- na podstawie art. 572 k.p.k. w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawiania wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 maja 2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 43/08**, za czyny przypisane w jego punkcie I. tiret pierwszy, trzeci, czwarty, piąty, szósty i siódmy – w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy, 6 miesięcy, 3 miesięcy, 10 miesięcy, 10 miesięcy i 1 roku;

- na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 89§1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U.97.88.553) w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4§1 k.k. w przedmiocie objęcia karą łączną kary 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 31 stycznia 2008 roku, wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 4/08**.

- na podstawie art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 7) k.p.k. w przedmiocie orzeczenia wyrokiem łącznym kary łącznej obejmującej kary jednostkowe grzywny wymierzone przez:

a. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi w Warszawie wyrokiem z dnia 17.04.2003 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 438/03** – w wymiarze 100 stawek dziennych;

b. Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 29.04.2003 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 1833/01** – w wymiarze 60 stawek;

c. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 17.01.2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 98/06** – w wymiarze 50 stawek;

d. Sąd Rejonowy w Otwocku wyrokiem z dnia 31.01.2008 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt II K 4/08** - w wymiarze 100 stawek.

oraz:

e. przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 20.05.2008 r., wydanym w sprawie **sygn. akt III K 43/08** – w wymiarze 250 i 100 stawek dziennych.

IV. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego w punkcie **I.** kary łącznej 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia zalicza okresy:

- od 13.02.1995 r. do 30.01.1996 r., od 19.02.1996 r. do 22.11.1996 r. i od 20.06.2007 r. do 29.09.2007 r. (dotyczące wykonania w całości kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie o sygn. akt III K 98/06 przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy);

- od 22.08.2006 r. do 7.01.2007 r., od 4.05.2007 r. do 20.06.2007 r. (dotyczące pozbawienia wolności na terenie N., tj. w zakresie związanym w wykonaniem ENA).

V. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

sygn. akt III K 143/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił co następuje:

M. P. w latach 2003 – 2008 został siedmiokrotnie skazany prawomocnymi wyrokami, a w szczególności:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia **17 kwietnia 2003 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 438/03, za przestępstwo z art. 178a§1 k.k., popełnione w dniu **30 grudnia 2002 r.**, na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat i świadczenie pieniężne w kwocie 1000 złotych, płatne w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

2. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia **29 kwietnia 2003 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1833/01, za dwa czyny z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione **w okresie od 26.07.1999 r. do 28.09.1999 r. i w okresie od czerwca 1999 r. do września 1999 r.**, przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Wykonanie kary pozbawienia wolności zawieszono warunkowo na okres 5 lat i zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę 8.692 złotych w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku. Postanowieniem z dnia 12.11.2008 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś 09.12.2008 r. wykonano karę grzywny.

3. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia **10 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 332/07, za trzynaście przestępstw z art. 218§1 k.k., zrealizowanych w okresie **od kwietnia 2000 r. do grudnia 2001 r.**, przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie kary zawieszono warunkowo na okres 5 lat i zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę w okresie próby zadłużenia na rzecz ZUS w kwocie 54.118,27 złotych. Postanowieniem z dnia 11.04.2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

4. Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia **17 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 98/06, za czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k., art. 270§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 258§3 k.k., popełniony w okresie od **stycznia 1994 r. do 8 czerwca 1994 r.**, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okresy od 13.02.1995 r. do 30.01.1996 r., od 19.02.1996 r. do 22.11.1996 r. i od 20.06.2007 r. do 29.09.2007 r., uznając ją za wykonaną w całości. Na poczet kary grzywny zaliczono okres pozbawienia wolności od 29.09.2007 r. do dnia 23.10.2007 r., uznając ją za wykonaną w całości.

5. Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia **31 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 4/08, za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od **9 lutego 1999 r. do 5 marca 1999 r.**,

na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat. Orzeczono, na podstawie art. 33§2 k.k., 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych i zobowiązano skazanego do naprawienia szkody w kwocie 74.200 złotych na rzecz pokrzywdzonej spółki.

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia **20 maja 2008 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 43/08, za przestępstwa:

a. jedno z art. 286§1 k.k., art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie **od 21 października 1998 r. do 27 października 2003 r.**, na karę

3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 200 (dwustu) złotych;

b. pięć z art. 272 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k., popełnionych w dniach: **18 kwietnia i 16 maja 2002 r.** oraz **5 lutego 2003 r.**, przy zastosowaniu dyspozycji art. 91§1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

c. jedno z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244 k.k., popełnione **5 listopada 2003 r.**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

d. jedno z art. 273 k.k., popełnione **5 listopada 2003 r.**, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

e. jedno z art. 300§2 k.k., popełnione **w okresie od 4 czerwca 2003 r. do 3 marca 2006 r.**, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

f. jedno z art. 284§2 k.k., popełnione **1 września 2004 r.**, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

g. jedno z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k., art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione **w okresie od 10 listopada 2004 r. do 7 grudnia 2005 r.**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 200 (dwustu) złotych.

Wymierzono kary łączne 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 200 (dwustu) złotych. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okresy od 22.08.2006 r. do 7.01.2007 r., od 4.05.2007 r. do 20.06.2007 r. i od 29.09.2007 r. do 20.05.2008 r. Orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, a także obowiązki częściowego naprawienia szkód w trybie art. 46§1 k.k.

7. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia **28 stycznia 2008 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 232/07, za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od **4 do 13 marca 2002 r.**, na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 22.08.2006 r. do dnia 20.06.2007 r. i od 29.09.2007 r. do dnia 28.01.2008 r. Orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w kwocie 58.797,35 złotych.

Między innymi w 2006 r. ukrywający się za granicą M. P.ścigany był listami gończymi wystawionymi m.in. przez: Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt III K 98/06, Sąd Okręgowy w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K 43/08, Sąd Rejonowy w Otwocku w sprawie o sygn. akt II K 332/07 i Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie o sygn. akt II K 232/07, w związku z zastosowaniem wobec niego w ww. postępowaniach karnych tymczasowych aresztowań. W efekcie wydania europejskiego nakazu aresztowania i wykonania go przez organy Republiki (...)N., wyżej wymieniony został zatrzymany na terenie tego państwa 22 sierpnia 2006 r. i tymczasowo aresztowany. Ten środek zapobiegawczy był wobec niego stosowany w związku z ENA od tego dnia do 7.01.2007 r. oraz od 4 maja do 20 czerwca 2007 r., w której to dacie przekazano go polskiemu organom ścigania. Oskarżony przebywał w polskich

jednostkach penitencjarnych do 20 maja 2008 r. – w tym dniu uchylono ostatni ze stosowanych wobec niego środków w postaci tymczasowego aresztowania.

Wyrokiem łącznym z dnia 23.03.2010 r. – wydanym przez Sąd Okręgowy w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K 125/09 – orzeczono wobec M. P. dwie kary łączne w wymiarze po 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W skład pierwszej z nich weszły kary jednostkowe orzeczone w sprawach opisanych wyżej w punktach 4., 6. podpunkt b. i 7., zaś drugą połączono takie sankcje wymierzone w sprawie z punktu 6 podpunkt a., c. – g.

Wyrokiem tym wymierzono mu także dwie kary łączne grzywny, których elementami składowymi były sankcje finansowe orzeczone w sprawach z punktów: 1., 2., 4. i 5. (pierwsza kara łączna) oraz 6. podpunkt a., c. – g. (druga kara łączna). Żadna z tych grzywn nie została wykonana w całości.

W grudniu 2010 r. M. P. wyjechał do N., gdzie przebywa do dnia dzisiejszego.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: dane z BI KRK (k.6-7, 52-53), odpisy prawomocnych orzeczeń Sądów Rejonowych, Sądów Okręgowych i Sądu Apelacyjnego w Białymstoku (k.59-71, 72-73, 74, 75, 76-77, 78, 79 oraz k.247-250 i 281 akt sprawy o sygn. III K 125/09), pismo kuratora (k.418 akt sprawy o sygn. III K 125/09), dane z systemu (...) (k.18-44), karty dłużnika (k.56-57).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 569§1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej kilkoma wyrokami. Karę tę natomiast sąd orzeka, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych czynów zabronionych i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu (art. 85 k.k.). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który został wydany przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (tak: Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25.02.2005 r., I KZP 36/04, publ. w OSNKW nr 2, poz. 13 z 2005 roku).

Analiza czasu realizacji czynów oraz dat wydania wyroków w sprawach wymienionych w pkt. 1. – 7. prowadzi do wniosku, iż w przedmiotowej sprawie – uwzględniając orzeczenie w sprawie o sygn. akt 125/09 - zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia jednej kary łącznej.

Na wstępie należy wyjaśnić, dlaczego przedmiotem orzekania w tej sprawie objęto właśnie kary jednostkowe orzeczone w siedmiu ww. procesach. Procedując w trybie Rozdziału 60 Kodeksu karnego sąd ma obowiązek orzec co do wszystkich „skazań” wskazanych we wniosku, a także z urzędu uwzględnić te z nich, co do których zachodzą warunki określone w art. 85 k.k. Postulując „rozwiązanie wyroku łącznego orzeczonego (...) w sprawie III K 125/09” obrońca de facto domagał się jego weryfikacji w całości. Przedmiotem procedowania w tym procesie były zaś kary wymierzone w sprawach III K 438/03, II K 1833/01, IX K 1253/06, II K 332/07, III K 98/06, II K 232/07, II K 4/08, III K 43/08, II K 456/03 i II K 79/08. Przy czym zakres rozpoznania, jak i rozstrzygnięcia w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie może obejmować kar wymierzonych w sprawach, w których na datę wyrokowania w trybie art. 569 i nast. k.p.k. nastąpiło już zatarcie skazania (por. art. 76§1 i 2 k.k. oraz art. 106 k.k. i art. 107-108 k.k.; zob. też wyrok SN z dnia 16.07.2013 r., III KK 197/13). Orzeczone w sprawach o sygn. akt III K 438/03 i IX K 1253/06 środki karne - uwzględniając łączny zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony w sprawie o sygn. akt III K 125/09 (k.249v tych akt), na który zalicza się zakazy jednostkowe, a te liczone są od daty uprawomocnienia się orzeczenia, z wyłączeniem okresu pobytu skazanego w zakładzie karnym – zostały wykonane (zob. też k.334 akt sprawy o sygn. III K 125/09). Skazania te, jak i to w sprawie o sygn. akt II K 79/08, w trybie art. 76§1 i 2 k.k. uległy już zatarcia. Grzywny wymierzone w sprawach o sygn. akt III K 438/03 i II K 4/08 weszły w skład kar łącznych wymierzonych wyrokiem łącznym z dnia 23.03.2010 r., które do daty wyrokowania nie zostały wykonane (k.56, 57). Do czasu ich uregulowania, choć nie można już zarządzić wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności (w sprawie o sygn. akt II K 4/08), efekt

wskazany w art. 76§1 k.k. nie może nastąpić. Dlatego figurują one w danych z BI KRK. Tym samym musiały być przez sąd brane pod uwagę przy wydawaniu wyroku łącznego.

I tak: daty wydania wyroków z punktów **1.** i **5.**, pomimo nieobjęcia wymierzonych nimi kar karą łączną, mogły decydować o granicach czasowych realnych zbiegów przestępstw (por. np. pkt I. uzasadnienia wyroku SA w Gdańsku z dnia 7.05.2009 r., II AKa 104/09, publ. w POSAG 2010/2/214; strona 3 uzasadnienia postanowienia SN z dnia 3.11.2003 r., IV KK 295/02 oraz str. 4 i 5 uzasadnienia uchwały SN z dnia 25.02.2005 r., I KZP 36/04, publ. w OSNKW 2005/2/13). Rzeczywisty zbieg przestępstw jest instytucją prawa materialnego, jednoznaczną, obiektywną i jasno zdefiniowaną w art. 85 k.k. Nie jest zależny od rodzaju kary wymierzonej za dane przestępstwo (pod uwagę przy „konstruowaniu” zbiegów przestępstw należy brać także np. wyrok wymierzający karę grzywny, czy ograniczenia wolności, jeśli nie podlegają one łączeniu z innymi sankcjami wymierzonymi za czyny w skład tego zbiegu wchodzące).

Pierwszy wyrok skazujący (tj. ten, który wyznacza datę „kończącą” realnego zbiegu przestępstw) został wobec M. P. wydany **17 kwietnia 2003 r.** w sprawie o sygn. akt III 438/03. Czyny zabronione popełnione przed tą datą tworzą zbieg, obejmujący rozstrzygnięcia o karach zasadniczych zawartych w wyrokach:

- Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie (sygn. akt III K 438/03) – czyn popełniony 30 grudnia 2002 r.
- Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 kwietnia 2003 r. (sygn. akt II K 1833/01) – czyn popełniony w okresie od 26.07.1999 r. do 28.09.1999 r. i od czerwca 1999 r. do września 1999 r.;
- Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 10 stycznia 2008 r. (sygn. akt II K 332/07) – czyn popełniony w okresie od kwietnia 2000 r. do grudnia 2001 r.;
- Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 17 stycznia 2008 r. (sygn. akt III K 98/06) – czyn popełniony w okresie od stycznia 1994 r. do 8 czerwca 1994 r.;
- Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 maja 2008 r. (sygn. akt III K 43/08), za pięć czynów z art. 272 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. (przypisanych w jego punkcie I. tiret drugi) – popełnionych w dniach 18 kwietnia i 16 maja 2002 r. oraz 5 lutego 2003 r.;
- Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 stycznia 2008 r. (sygn. akt II K 232/07) – czyn popełniony w okresie od 4 do 13 marca 2002 r.;
- Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 31 stycznia 2008 r. (sygn. akt II K 4/08) – czyn popełniony w okresie od 9 lutego 1999 r. do 5 marca 1999 r.

Przy czym kary grzywny wymierzone przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi, Sąd Rejonowy w Olsztynie, Sąd Okręgowy w Bydgoszczy oraz Sąd Rejonowy w Otwocku w sprawie o sygn. akt II K 4/08 zostały już prawomocnie połączone węzłem kary łącznej w wyroku łącznym z dnia 23.03.2010 r. Skoro więc „nowy składnik” przedmiotu rozpoznania w porównaniu ze sprawą o sygn. akt III K 125/09 – tj. w zakresie skazania w sprawie o sygn. akt II K 332/07 – nie obejmował kary grzywny, przesłanka z art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 7) k.p.k. musiała prowadzić do decyzji z punktu **II.** tiret trzeci wyroku łącznego. To samo dotyczy kar grzywny będących elementami kary łącznej wymierzonej w punkcie **III.** wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt III K 125/09.

Przed nowelizacją Kodeksu karnego, która obowiązuje od 8.06.2010 r., niemożliwe było połączenie kary bezwzględnej pozbawienia wolności z karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jeśli co do kary łącznej nie stosowano ww. środka probacyjnego. Z tej racji, że wymiar kary łącznej (nawet bez uwzględnienia tego „skazania”, o czym niżej) przekraczał karę 2 lat pozbawienia wolności (abstrahując już od tego, czy skazany spełnia warunki z art. 69 k.k.), co do kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 4/08 należało stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jako względniejszą (art. 4§1 k.k.). Skutkowało to umorzeniem postępowania co do niej w punkcie **II.** tiret drugi wyroku łącznego.

Zgodnie z art. 92 k.k. wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie wykonanie kar orzeczonych za poszczególne, pozostające ze sobą w realnym zbiegu przestępstwa.

Czyny popełnione pomiędzy **17 kwietnia 2003 r.**, a datą kolejnego wyroku (tj. pierwszego z tych, którym orzeczono kary za czyny popełnione po 17.04.2003 r., nie podlegające łączeniu z opisanymi wyżej sankcjami) z **20 maja 2008 r.** (sprawa SO o sygn. akt III K 43/08), tworzą kolejny ciąg dający podstawy do wymierzenia kary łącznej obejmującej rozstrzygnięcia o karze zasadniczej zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20.05.2008 roku (sygn. akt III K 43/08) – przestępstwa zrealizowane: w okresie od 21.10.1998 r. do 27.10.2003 r. (przy występkach ciągłych, wieloczynowych i trwałych o dacie realizacji czynu decyduje ostatni moment bezprawnego zachowania sprawcy – art. 6§1 k.k.), 5.11.2003 r., w okresie od 4.06.2003 r. do 3.03.2006 r., 1.09.2004 r. i w okresie od 10.11.2004 r. do 7.12.2005 r.

Jednakże wyrokiem łącznym z dnia 23.03.2010 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku połączył ww. sankcje karne węzłem kary łącznej orzekając 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Podzielając więc stanowisko zawarte w orzeczeniach Sądu Najwyższego (zob. orzeczenia z dnia: 29.10.2012 r., I KZP 15/12; 5.04.2013 r., III KK 382/12; 19.05.2011 r., I KZP 4/11; 23.07.2008 r., V KK 142/08 i 10.07.2013 r., II KK 14/13), z racji przesłanki powagi rzeczy osądzonej (art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 7) k.p.k.) należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary jednostkowe za przestępstwa zrealizowane w ww. datach i okresach (punkt **II**. tiret pierwszy wyroku).

Kształtując karę łączną zastosowano zasadę częściowej absorpcji. Sąd stoi na stanowisku, iż przy jej wymiarze nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Ich uwzględnienie na tym etapie orzekania prowadziłoby bowiem do ponownego uwzględnienia tych samych przesłanek, które już wcześniej wzięto pod uwagę i podwójnego obostrzenia lub złagodzenia kary z tej samej przyczyny (por. wyrok SN z dnia 25.10.1983 r., IV KR 213/83, publ. w OSNKW 1984/5 – 6/65 oraz pogląd odmienny wyrażony przez T. Grzegorzczaka w Komentarzu do art. 577 k.p.k., Zakamycze 2004, wydanie III). Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Ferując ją stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości, wyrażone przez związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący między poszczególnymi czynami zabronionymi. O granicach kary łącznej decyduje m.in. ścisłość tego związku. W aspekcie przedmiotowym wyrażają ją kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonego, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywację bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo strony podmiotowej, zamiarów itd.

Rozstrzygając w trybie Rozdziału 60 Kodeksu karnego należy brać pod uwagę stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze objęte realnym zbiegiem. Uwzględnić trzeba też wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. W przypadku, gdy – z różnego rodzaju przyczyn – sprawca za czyny popełnione przed datą wydania pierwszego wyroku za którykolwiek z nich nie został skazany w jednym postępowaniu, lecz wieloma wyrokami, należy łączyć kary orzeczone za poszczególne przestępstwa w taki sposób, jak gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu (zob. wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia 23.12.2002 r., II AKa 556/02, publ. w OSA 2003/4/31).

Przenosząc powyższe rozważania w realia przedmiotowej sprawy:

Skazany „zaatakował” dobra prawne w postaci: **a)** mienia – wartość przedmiotu wszystkich przestępstw przekracza dwa miliony złotych (uwzględniając denominację, k.72v-73, 74, 75); **b)** wiarygodności dokumentów, a tym samym pewności obrotu prawnego (zachowania z art. 272 k.k. i 270 k.k.) oraz **c)** prawa osób wykonujących pracę zarobkową (k.76-77). Cztery przestępstwa pozostają w związku przedmiotowym (czyny przeciwko mieniu) i cechuje je ta sama motywacja (osiągnięcie korzyści majątkowej). Wszystkie występki zostały popełnione na przestrzeni od stycznia 1994 r. do 5 lutego 2003 r., a więc w ciągu ponad 9 lat, na szkodę różnych pokrzywdzonych. Na niekorzyść podsądnego przemawia wielość przestępczych zachowań w długim odcinku czasowym, co świadczy o trwałości „ogólnego zamiaru” wręcz notorycznego naruszania porządku prawnego. Skazany obecnie leczy się po operacji usunięcia nowotworu. Jego

stan zdrowia uwzględniono kształtując wymiar kary łącznej, choć należy zaznaczyć, że nie może on być decydujący i prowadzić np. do zastosowania zasady absorpcji. Jest to przecież tylko jeden z czynników (jako właściwość osobista sprawcy), które należy brać pod uwagę wymierzając karę łączną.

Rozmiar działalności przestępczej skazanego, naprawienie szkód wręcz w minimalnym wymiarze (pomimo prowadzenia działalności gospodarczej, jaki i wynajmowania mieszkania w W.: k.363, 364, 418, 576, 604 akt sprawy o sygn. III K 125/09), zarządzenie wykonania kary w kwietniu 2013 r. – połączone z oceną co do uchylenia się sprawcy od orzeczonego zobowiązania do naprawienia szkody - to istotne czynniki prognostyczne przemawiające za wymierzeniem kary łącznej surowszej, niż wynikająca z zasady absorpcji.

Mając ww. aspekty na uwadze należy uznać, iż kara 3 lat i 9 miesięcy (uwzględniając treść art. 91§2 k.k. i art. 4§1 k.k. łącznie podlegały kary: 2 lat, 6 miesięcy, 2 lat, 8 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności) pozbawienia wolności za te zachowania jest sankcją, która odda całą zawartość kryminalną bezprawia zrealizowanych przez M. P. występów. Spełni także swe cele prewencyjne (zarówno w zakresie oddziaływania wychowawczego na sprawcę, jak i ogół społeczeństwa).

Odnośnie punktu **III** .:

Zgodnie z art. 577 k.p.k. w wyroku łącznym należy oznaczyć w miarę potrzeby datę, od której należy liczyć początek odbywania kary orzeczonej wyrokiem łącznym, oraz wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej.

Z danych ujętych w systemie (...) (jak i dokumentów z akt spraw jednostkowych) wynika, że M. P. był pobawiony wolności w okresach:

1. na terenie P.:

a) od 20 czerwca 2007 r. do 20 maja 2008 r. jako tymczasowo aresztowany; ten okres administracja jednostki penitencjarnej wprowadziła do efektywnego wykonania w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygn. akt III K 43/08 (k.21 i 36v), a jednocześnie w części tego okresu, izolacyjny środek zapobiegawczy stosowany był także przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy (k.18; uchylony 17.01.2008 r. k.19), Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie (k.24, uchylony 22.11.2007 r. k.25), Sąd Rejonowy w Jarosławiu (k.27, uchylony 04.02.2008 r. k.28), Sąd Rejonowy w Otwocku (k.30, uchylony 10.01.2008 r. k.31) i Sąd Rejonowy w Legionowie (k.33, uchylony 10.01.2008 r. k.34);

b) od 13.02.1995 r. do 30.01.1996 r. i od 19.02.1996 r. do 22.11.1996 r. jako tymczasowo aresztowany w związku ze sprawą zakończoną wydaniem wyroku przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy (sygn. akt III K 98/06; k.42 i 43);

2. na terenie N., w związku ze stosowaniem ENA, w okresach od 22.08.2006 r. do 7.01.2007 r. i od 4.05.2007 r. do 20.06.2007 r.

Zestawienie zaliczeń okresów pozbawienia wolności na poczet kar wymierzonych w wyrokach jednostkowych przekonuje, że częściowo „nakładają się” one na siebie, co jest niedopuszczalne. Osadzenie danej osoby w pewnym okresie, pomimo równoczesnego stosowania izolacyjnych środków zapobiegawczych (aresztów), czy też wprowadzenia do wykonania kary pozbawienia wolności (w tym zastępczej lub aresztu za wykroczenie itp.), nie może skutkować późniejszym zaliczeniem tego samego okresu na poczet dwóch lub więcej kar (por. też wyrok SA w Białymstoku z dnia 14.02.2013 r., II AKa 15/13, LEX nr 1298860 oraz postanowienie SA w Gdańsku z dnia 29.09.2009 r., II AKz 668/09).

Pierwszy wyrok skazujący, w treści którego ujęto także zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania M. P., został wydany przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy 17.01.2008 r. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okresy od 13.02.1995 r. do 30.01.1996 r., od 19.02.1996 r. do 22.11.1996 r. i od 20.06.2007 r. do 29.09.2007 r. Na poczet kary grzywny zaliczono okres od 29.09.2007 r. do 23.10.2007 r. Obie kary w związku z tym uznano za wykonane w całości. Orzeczenie to uprawomocniło się 25.01.2008 r. (k.73v), a więc Sąd Rejonowy w Legionowie, wyrokując trzy dni później nie powinien ww. okresów zaliczać na poczet wymierzonej kary. Tak się jednak nie stało, gdyż

zaliczono okres od 22.08.2006 r. do 20.06.2007 r., ale też okres od 29.09.2007 r. do 28.01.2008 r. W pierwszym z nich nie uwzględniono tego, że w czasie stosowania aresztu na terenie N.skazanemu wprowadzono do wykonania karę wymierzoną w państwie wykonania ENA, tj. od 7.01.2007 r. do 4.05.2007 r. Orzeczenie to uprawomocniło się 15.09.2008 r. (k.74v)

Sąd Okręgowy w Białymstoku wydając wyrok w dniu 20.05.2008 r. (k.59), zaliczył na poczet łącznej kary pozbawienia wolności okresy od 22.08.2006 r. do 7.01.2007 r., od 4.05.2007 r. do 20.06.2007 r. oraz od 29.09.2007 r. do 20.05.2008 r. Orzeczenie w tym kształcie uprawomocniło się siedem dni później.

W judykaturze wyrażane są dwa przeciwstawne poglądy, co do wykładni art. 577 k.p.k. Według pierwszego z nich przepis ten nie stwarza żadnych podstaw do poprawienia błędnego orzeczenia o zaliczeniu okresu tymczasowego aresztowania zawartego w prawomocnym wyroku, stanowiącym podstawę wyroku łącznego. Wskazuje się, że sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie może ponownie rozstrzygać kwestii prawomocnie rozstrzygniętych w wyrokach, w tym orzeczeń o zaliczeniu tymczasowego aresztowania (tak: SA w Katowicach w wyroku z dnia 7.10.2010 r., II AKa 257/10; SA w Krakowie w wyroku z dnia 26.10.2004 r., II AKa 217/04; zob. też wyrok SN z dnia 15.02.1996 r., III KRN 193/95). Zgodnie z drugim, sąd wydając wyrok łączny ma możliwość zaliczenia „odpowiednio” okresów odbytych kar, tymczasowego aresztowania, a nawet poprawienia błędu popełnionego przez sąd przy zaliczaniu tych okresów, na poczet kary łącznej, bez względu na to, co było przyczyną tego błędu (tak SA w Lublinie w wyroku z dnia 25.02.2008 r., II AKa 4/08 oraz SA w Krakowie w wyroku z dnia 28.05.1998 r., II AKa 95/98, KZS 1998/6/13).

Pierwsze stanowisko – którego sąd orzekający w tej sprawie nie podziela - generalnie opiera się na twierdzeniu, że „odmienne rozstrzygnięcie w wyroku łącznym kwestii zaliczenia tymczasowego aresztowania oznaczałoby w istocie dokonanie korektury prawomocnego orzeczenia, zawartego w wyroku stanowiącym podstawę wyroku łącznego”. „Naprawić” może je więc jedynie ten sąd, który orzekał w sprawie jednostkowej – należy przesłać mu akta i czekać na nadesłanie prawomocnego postanowienia wydanego w trybie art. 420 k.p.k. Nie wiadomo jednak co ma zrobić sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego – abstrahując już od zasad ekonomii procesowej, czy też sprawności i szybkości postępowania – gdy ten drugi sąd uzna, że „jego zaliczenie” jest prawidłowe i postulowanej modyfikacji nie zrealizuje.

Przedstawiciele pierwszego z poglądów, jako główny (i jedyny) argument na poparcie swojego poglądu wskazują przesłankę res iudicata z art. 17§1 pkt 7) k.p.k. Aby ona zaistniała niezbędna jest tożsamość przedmiotu rozstrzygnięcia w dwóch (lub więcej) procesach karnych (tu w sprawie jednostkowej oraz w sprawie o wydanie wyroku łącznego). W sprawie jednostkowej sąd zalicza okres pozbawienia wolności – dodatkowo często nie w tym samym kształcie, tj. jego granice czasowe nie pokrywają się w całości (tak jest i tej sprawie) – na poczet kary jednostkowej (lub „własnej” łącznej), zaś w sprawie o wydanie wyroku łącznego pozbawienie wolności zaliczane jest na poczet zupełnie innej sankcji. Wyrok łączny „wzrusza” prawomocne rozstrzygnięcia wydane w sprawach jednostkowych, taki jest jego cel. Skoro jeden z przepisów, tak jak norma art. 420 k.p.k., daje podstawy do zaliczenia okresów pozbawienia wolności (art. 577 k.p.k.), to także w tym zakresie uprawnia do „modyfikacji” rozstrzygnięć wydanym w tej kwestii w sprawach jednostkowych.

Okres pozbawienia wolności danej osoby to kategoria obiektywna, niezależna od uznaniowej decyzji sądu. Dlatego też ustawodawca przewiduje szczególnie tryb w przypadku pomyłki (błędu) w przedmiocie jego zaliczenia (lub nie) na poczet wymierzonej kary. Nie jest tu niezbędne wywiedzenie kasacji od prawomocnego orzeczenia (tą SN, w przypadku zaistnienia takiego uchybienia uznaje za niedopuszczalną), a wystarczy procedowanie w trybie art. 420 k.p.k. Co do rodzaju (tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie, czy też odbywanie kary) i zakresu (w jakim okresie nastąpiły) przedmiotu rozstrzygnięcia w trybie art. 63§1 k.k. zasadniczo spór nie występuje. Jednoznacznie obrazują to dane archiwizowane przez służbę więzienną (w systemie (...), tj. (...), którego część jest obecnie udostępniona online sądom pod postacią systemu (...)), czy też np. nadesłane przez państwo wykonania ENA. Skoro prawodawca zobowiązuje sąd (lub daje mu możliwość, jeśli zwrot „w miarę potrzeby” odniesiemy także do ostatniego członu normy art. 577 k.p.k.) do tego, aby w wyroku łącznym wymienił okresy zaliczone na poczet kary łącznej, to zwrotu

tego nie należy tłumaczyć w ten sposób, że dotyczy on okresów zaliczonych na poczet kar jednostkowych, lub kary łącznej, wymierzonych w sprawach jednostkowych. Przepis ten uprawnia więc sąd wyrokujący w trybie Rozdziału 60 Kodeksu karnego do zaliczenia okresów pozbawienia wolności niezależnie od tego, czy i w jakim kształcie zaliczono je w sprawach jednostkowych, w których wymierzono kary podlegające łączeniu wyrokiem łącznym.

Wspierają to stanowisko także realia przedmiotowej sprawy. W momencie wydania wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt 125/09, zaliczenia okresów tymczasowego aresztowania na poczet kary wymierzonych przez sądy w sprawach o sygn. akt III K 43/08, III K 98/06 i II K 232/07 utraciły moc. Abstrahując już od treści art. 576§1 k.p.k., nie występują one nigdy samodzielnie, ale są immanentnie powiązane z karą, na poczet której są zaliczane. Skoro ona przestaje istnieć w wyniku objęcia jej węzłem kary łącznej, to tym samym kończy się „byt prawny” związanych z nią zaliczeń. Obecnie więc niemożliwa jest korekta zaliczeń z ww. spraw jednostkowych przez sądy w nich wyrokujące, gdyż nie ma „substratu”, na poczet którego ewentualnie modyfikowane zaliczenia miałyby nastąpić.

Z chwilą wydania (uprawomocnienia się) wyroku łącznego poprzedni wyrok łączny traci moc w zakresie objętym pierwszym z wymienionych orzeczeń (art. 575§1 k.p.k.). W wyroku łącznym z dnia 23.03.2010 r. na poczet drugiej kary łącznej, która podlega obecnie wykonaniu (choć efektywnie wykonywana nie jest), sąd zaliczył „okresy odbycia kar w sprawach podlegających łączeniu” oraz okres od 29.09.2007 r. do 20.05.2008 r. Skoro w sprawach, w których orzeczono kary podlegające łączeniu w niniejszym procesie stosowano tymczasowe aresztowanie w okresach: od 13.02.1995 r. do 30.01.1996 r., od 19.02.1996 r. do 22.11.1996 r. (SO w Bydgoszczy), od 22.08.2006 r. do 7.01.2007 r. i od 4.05.2007 r. do 20.06.2007 r. oraz od 20.06.2007 r. do 20.05.2008 r. (na terenie N.w zw. ze stosowaniem ENA oraz w P.), to zasadnym było – uwzględniając punkt **IV** wyroku łącznego wydanego w sprawie o sygn. akt III K 125/09 - jego zaliczenie na poczet kary 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności zgodnie z treścią punktu **III**. (k.95v).

Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych, a nie objęte wyrokiem łącznym, podlegają odrębnemu wykonaniu (a contrario art. 576§1 k.p.k.).

Skazany przebywa za granicą, a organy (...) nie wyraziły zgody na przekazanie go w trybie ENA (k.900-901). Do wykonania pozostaje łącznie ponad 23.000 złotych kar grzywny, które dłużnik przestał spłacać. Kierując się dyspozycją art. 624§1 k.p.k. – z uwagi także na wymiar kar do odbycia i treść art. 641 k.p.k. - zwolniono M. P.w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich windykacja nie jest możliwa.